

ΕΤΟΣ 60ον

15 Ιανουαρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3059)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ

Ἡ ἰλῆπρα καὶ ἡ ἄμαρτία

Στὴ σημερινὴ περικοπὴ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς περιγράφει τὴ θαυμαστὴ ἴαση δέκα λεπρῶν ἀνδρῶν, τὴν ὁποία ἐπιτέλεσε ὁ Κύριος, καθὼς πορεύονταν στὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ δέκα λεπροὶ δὲν πλησίασαν, ἀλλὰ στάθηκαν μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ καὶ ζητοῦσαν νὰ τοὺς ἐλεήσει. Αὐτὸ τὸ ἔκαναν, ἐπειδὴ, σύμφωνα μὲ τὸ μωσαϊκὸ νόμο, ἦταν ἀκάθαρτοι, καὶ ὁποῖος τοὺς πλησίαζε γινόταν καὶ αὐτὸς ἀκάθαρτος. Ἀλλὰ καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς, σεβόμενος τὸ μωσαϊκὸ νόμο, τοὺς στέλλει, γιὰ νὰ δείξουν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς στοὺς ἱερεῖς, ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς ἦταν αὐτοὶ ποὺ ἀποφαίνονταν γιὰ τὸ ἂν ἓνας λεπρὸς θεραπεύθηκε καὶ ἔπαυσε πλέον νὰ εἶναι νομικὰ ἀκάθαρτος. Καὶ πράγματι, καθὼς οἱ λεπροὶ πορεύονταν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καθαρίσθηκαν.

Ἡ ἰλῆπρα ἀποτελεῖ τύπο καὶ σύμβολο τῆς ἁμαρτίας. Ὅπως ἡ ἰλῆπρα καθιστοῦσε ἓναν ἄνθρωπο στὴν Παλαιὰ Διαθήκη νομικῶς ἀκάθαρτο, ἔτσι ἡ ἁμαρτία στὴν πραγματικότητα κάνει ἀκάθαρτο τὸν ἄνθρωπο ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ὅπως ἐπίσης ὁ λεπρὸς ἂν πλησίαζε κάποιον, τὸν ἔκανε ἀκάθαρτο, κατὰ ἀνάλογο τρόπο, ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἐπηρεάζει μὲ τὴν ἄστατη ζωὴ του τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ὠθεῖ στὴν ἁμαρτία. Τέλος, ὅπως ὁ λεπρὸς ὅταν θεραπευόταν, προκειμένου νὰ γίνῃ καθαρὸς, ἔπρεπε πρῶτα νὰ δείξῃ τὸν ἑαυτό του στὸν ἱερέα, καὶ ἐκεῖνος θὰ τὸν ἀνακήρυσσε καθαρὸ, ἔτσι καὶ κάθε ἄνθρωπος ποὺ φέρει τὴν ἁμαρτία πάνω του, γιὰ νὰ καθαριστεῖ ἀπὸ αὐτή, θὰ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ πορευθεῖ στὸν ἱερέα, νὰ ἐξομολογηθεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἱερέως θὰ τοῦ δοθεῖ ἡ ἄφεση καὶ ὁ καθαρισμὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

Ὁ Χριστὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ θεράπευσε τοὺς λεπρούς. Αὐτὸς καθαρίζει καὶ σώζει καὶ ἐμᾶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ὅπως ὁμως ἔστειλε τοὺς λεπρούς στοὺς ἱερεῖς, γιὰ νὰ ἀποφανθοῦν γιὰ τὴν κάθαρσίν τους, ἔτσι καὶ σὲ μᾶς χορηγεῖ τὴν κάθαρση

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ' 12-19)

Ἐπέστρεψε δοξάζοντας τόν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔσπασαν πόρῳθεν, καί αὐτοὶ ἦσαν φωνήν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καί ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοῦς τοῖς ἱερεῦσι. Καί ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα πού; Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενῆς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστάς, πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

διὰ τῶν ἱερέων καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Κανείς δὲν μπορεῖ νά σωθεῖ μόνος του μέ τὴν καλὴν ζωὴ του, ὅσο καὶ ἂν πιστεῦει στὸν Χριστό καὶ προσεύχεται σ' αὐτόν, ἂν δὲν πορεύεται στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν μετέχει σὲ αὐτά. Ἡ σωτηρία λοιπὸν καὶ ἡ κάθαρσή μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία χορηγεῖται ἀπὸ τὸν Χριστό διὰ μέσου τῶν μυστηρίων πού ἐπιτελοῦν στὴν Ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς.

Οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ὁ Σαμαρεῖτης

Ἀπὸ τοὺς δέκα λεπρούς πού θεραπεύτηκαν μόνον ὁ ἕνας ἐπέστρεψε γιὰ νά εὐχαριστήσῃ τὸν Κύριο, καὶ αὐτὸς ἦταν Σαμαρεῖτης, δηλαδή ὄχι γνήσιος Ἰσραηλίτης. Αὐτὸς μόνον ἐπαινέθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἄκουσε τὸν ποθητὸ λόγον «ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε». Ἐτσι προδηλώθηκε γιὰ ἄλλη μία φορά ἡ σωτηρία τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα μέ πολλὴ προθυμία καὶ εὐγνώμονα διάθεση ἐπρόκειτο νά πιστεύσουν καὶ νά προσέλθουν στὸν ἀναστάντα Χριστό, ἐγκαταλείποντας τὴν πλάνη καὶ τὴν ἀσέβεια. Ταυτόχρονα, προμηνύθηκε ἡ ἀπομάκρυνση τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ Θεό, διότι φάνηκαν ἄπιστοι καὶ ἀχάριστοι πρὸς τὸν μονογενῆ του Υἱό, πού τοὺς τίμησε μέ τὴν ἐνανθρώπησή του καὶ εὐεργέτησε μέ ἐξαισία θαύματα καὶ θεϊκὲς διδασκαλίες.

Ἡ ἀληθινὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεό

Ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ πρώην λεπροῦ τοῦ χάρισε τὴ σωτηρία. Καὶ ἡ δική μας εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Κύριο Ἰησοῦ, ἀποτελεῖ τὴ βασικὴ προϋπόθεση τῆς σωτηρίας μας. Ἡ εὐγνωμοσύνη δὲν ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τίς πολλῆς ἀρετῆς πού ὀφείλομε νά ἔχουμε ὡς χριστιανοὶ πού εἴμαστε· ταυτίζεται μέ τὴ θετικὴ ἀνταπόκρισή μας στὶς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς, κυριότερη ἀπὸ τίς ὁποῖες ἦταν ἡ ἐνανθρώπησις καὶ ἡ σταυρικὴ θυσία του. Γι' αὐτὸ κάποιος Ἅγιος ἔλεγε ὅτι μετὰ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, καθὼς ἔμπαινε ὁ Ἰησοῦς σ' ἓνα χωριό, τὸν συνήντησαν δέκα ἄνδρες λεπροί, οἱ ὅποιοι ἐστάθηκαν λίγο μακριά, καὶ τοῦ φώναζαν, «Ἰησοῦ Διδάσκαλε, ἐλέησέ μας». Ὅταν τοὺς εἶδε, τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε νὰ δείξετε τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς», καὶ ἐνῶ ἐπήγαιναν, ἐκαθαρίσθησαν. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς, ὅταν εἶδε ὅτι ἐθεραπεύθηκε, ἐπέστρεψε δοξάζων τὸν Θεὸν μὲ δυνατὴν φωνὴν καὶ ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν εὐχαριστοῦσε· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρείτης. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Δέν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννέα πού εἶναι; Κανείς δέν εὐρέθηκε νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν Θεὸν παρὰ αὐτὸς ὁ ἄλλοεθνής;». Καὶ εἶπε εἰς αὐτόν, «Σήκω ἐπάνω καὶ πήγαινε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀπό τὴν τόσο μεγάλην θυσία πού ἔκανε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ μᾶς ἠλυτρώσει, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη δέν πρέπει νὰ πᾶμε στὴν κόληση, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἠυπήσουμε.

Δυστυχῶς δέν εἶναι λίγοι οἱ ἄνθρωποι πού περιορίζουν τὴ σχέση τους μὲ τὸν Θεὸ στὸ νὰ τὸν θυμοῦνται ὅταν τοὺς βρεῖ κάποια δυσκολία καὶ πειρασμός. Ἴσως μετὰ τὴ θεία βοήθεια νὰ εὐχαριστοῦν τὸν Θεὸ· νὰ δίνουν ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἡλεφτά σέ κάποιον φτωχὸ ἢ σέ κάποιο εὐαγές ἴδρυμα ἢ νὰ ἐκπληρώνουν κάποιο τάμα πού εἶχαν κάνει. Ὅμως ἐκτός ἀπ' αὐτό, δέν ἐπιθυμοῦν οὐσιαστικότερη σχέση μὲ τὸν Κύριο. Ὁ ἀληθινὰ εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεὸ ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς πού κάνει κύρια καὶ καθημερινή μέρημνά του τὸ πῶς νὰ εὐαρεστήσῃ τὸν Θεὸ καὶ νὰ τηρήσῃ τὸ θέλημά του. Ἐφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς χάρισε τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του, ἡ μόνη ἀληθινὴ ἀνταπόκριση ἐκ μέρους μας εἶναι νὰ τοῦ προσφέρουμε καὶ ἐμεῖς τὰ πάντα· ὅλη τὴ ζωὴ μας· «ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴ ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα», μᾶς προτρέπει ἡ μητέρα Ἐκκλησία. Ἄς φανοῦμε ἠοιπὸν ἀληθινὰ εὐγνώμονες πρὸς τὸν Κύριο, ἔτσι ὥστε ὅταν ἀνασθηθοῦμε, νὰ πορευθοῦμε στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἀκούσουμε τὰ ποθητὰ λόγια ἀπὸ τὸν Κύριο: «ἀναστάς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε».

Ἄρχιμ. Π. Κ.

15 Ἰανουαρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (τῶν 10 λεπρῶν).

Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου.

Γερασίμου (Παλλαδά) Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ' 12-19.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ἰανουαρίου, ΙΕ' Λουκά (τοῦ Ζακχαίου).

Ἀπόστολος: Α' Τιμ. δ' 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ' 1-10.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ὁ Ἄγγελος στήν Πόλη

τοῦ Χαράλαμπου Κατσάρα

(σχήμα 17x24 ἑκατ., σελ. 72)

Τό νέο παιδικό βιβλίο πού ἐξέδωσε ἡ Ἀποστολική Διακονία, περιλαμβάνει τέσσερα «Βυζαντινά» Διηγήματα γιά παιδιά ἀπό 10 ἐτῶν καί Ἐνήλικες: 1) Τό ταξίδι τοῦ Καλλίνικου, 2) Ἦσυχες μέρες στή Νίκαια, 3) Στό Δεσποτάτο τοῦ Μυστρᾶ καί 4) Ὁ Ἄγγελος στήν Πόλη. Μέ πολύ διηγηματικό καί πρωτότυπο λόγο ὁ συγγραφέας δίνει τήν εἰκόνα τῶν χρόνων τῆς ἐποχῆς πρὶν ἀπό τήν Ἄλωση τῆς Πόλης.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

(σχήμα 8,5x12 ἑκατ., σελ. 104)

Μέ τήν προσευχή εὐχαριστοῦμε, δοξολογοῦμε, παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε τόν Δημιουργό μας. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ Θεοῦ καί ἡ καθημερινή μας ζωή ἐξαγιαζεται. Κυκλοφορεῖ ἀπ' τῆς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ...**», στίς 12:00

2) «**Ἡ μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική), στίς 16:00

3) «**Τό ἀλάτι τῆς γῆς**» (Παραδοσιακή μουσική), στίς 19:00

4) «**Ἐκκλησία καί κόσμος**», στίς 22:00 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς...**» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσφυματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμόνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr